

der formaliteit door de bevoegde ambtenaar kan worden aangewend ter betaling van de door deze persoon verschuldigde bedragen bij toepassing van bedoelde belastingwetten of ter voldoening van de fiscale of niet-fiscale schuldvorderingen waarvan de inning en invordering, door of krachtens een bepaling met kracht van wet, door de Federale Overheidsdienst Financiën worden verzekerd. Die aanwending wordt beperkt tot het niet-betwiste gedeelte van de schuldvorderingen op deze persoon. Belangrijk hierbij is dat deze regeling van toepassing blijft in geval van beslag, overdracht, samenloop of een insolventieprocedure. De principiële grondwettelijkheid van deze regeling werd bevestigd door het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 107/2006 van 21 juni 2006).

In zijn arrest van 24 juni 2010, in het kader van een faillissement, oordeelde het Hof van Cassatie dat deze (uitzonderings-)regeling enkel geldt voor vorderingen die ontstaan zijn vóór de samenloop (Cass. 24 juni 2010, *RW* 2010-11, 844, m.n. R. HOUBEN). *In casu* stond de schuldvergelijking centraal tussen “la créance alimentaire du Secal” – ontstaan voorafgaand aan de toelating van de schuldenaar tot de collectieve schuldenregeling – en “le crédit d’impôt” – ontstaan n.a.v. van een activiteit van de schuldenaar na zijn toelating tot de collectieve schuldenregeling. Deze schuldvergelijking werd door het hof van beroep verworpen, omwille van het niet-tijdig bestaan van beide schuldvorderingen. Het Hof van Cassatie verbreekt dit arrest, en oordeelt dat artikel 334 van de Programmawet van 27 december 2004 niet vereist dat beide schuldvorderingen bestaan voor het ontstaan van de samenloop.

Hof van Cassatie 10 januari 2014

Zaak: F.13.0049.F/1

FAILLISSEMENT

Aangifte en verificatie van schuldvorderingen

FAILLITE

Déclaration et vérification de créances

In dit arrest oordeelt het Hof van Cassatie dat een schuldeiser wiens schuldvordering toegelaten is tot het chirografaire passief van het faillissement middels een bijkomende verklaring ter griffie alsnog een voorrecht kan laten gelden, op voorwaarde dat deze verklaring gebeurt voor de neerlegging van het laatste aanvullend procesverbaal van verificatie van schuldvorderingen voorzien door artikel 68, lid 2 Faillissementswet.

Hof van Cassatie 13 maart 2014

Zaak: C.13.0468.n/8

CONTINUITÉIT VAN DE ONDERNEMING

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Procedure

CONTINUITÉ DE L'ENTREPRISE

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Procédure

In de praktijk kwam het niet zelden voor dat het verzoek tot verlenging van de opschorting op de vooravond van het verstrijken van de opschorting werd neergelegd, zodat de behandeling van dit verzoek dikwijls niet tijdig (lees: voor het verstrijken van de opschorting) kon geschieden. In onderhavig arrest oordeelde het Hof van Cassatie evenwel dat de vaststelling dat de schuldenaar niet diligent handelde, door zijn verzoekschrift tot verlenging van de opschorting vier dagen voor het verstrijken ervan neer te leggen, zodat dit pas na de opschorting behandeld kon worden, niet volstond om de verlenging van de opschorting te weigeren. Op heden is bepaald dat, om ontvankelijk te zijn, het verzoekschrift uiterlijk veertien dagen voor het einde van de toegekende termijn dient te worden neergelegd (art. 38, § 1 WCO).

Aanbeveling van de Commissie inzake een nieuwe aanpak van faillissement en insolventie 12 maart 2014

Zaak: C(2014) 1500

INSOLVENTIE

Transnationale insolventie – Europese insolventie – Aanbeveling van de Commissie

INSOLVABILITÉ

Insolvabilité transnationale – Insolvabilité européenne – Recommandation de la Commission

Het insolventierecht staat hoog op de Europese politieke agenda (zie: P.M. VEDER, “Europese ontwikkelingen in het insolventierecht”, *TvI* 2013, 187-189). Naast de imminente hervorming van de Insolventieverordening staat de (inhoudelijke) modernisering van het insolventierecht centraal. Naar luid van de Europese Commissie zijn “verschillende lidstaten momenteel hun nationale insolventiewetten aan het herzien om het stelsel voor de redding van ondernemingen te verbeteren en ondernemers een tweede kans te geven. Het is dan ook passend om de samenhang tussen die nationale initiatieven en alle toekomstige nationale initiatieven te bevorderen om de werking van de interne markt te versterken”. In dit opzicht heeft de Commissie het nuttig geacht om middels onderhavige aanbeveling “de lidstaten aan te moedigen een stelsel in te voeren waardoor levensvatbare ondernemingen in financiële moeilijkheden efficiënt kunnen worden geherstructureerd en eerlijke ondernemers een tweede kans krijgen, wat ondernemerschap, investeringen en werkgelegenheid bevordert en bijdraagt aan het beperken van de belemmeringen voor de goede werking van de interne markt.” De aanbeveling handelt in hoofdzaak over de nood aan een preventief herstructureringsstelsel en over een tweede kans voor ondernemers.